

THHL

2/2009

-jäsenlehti

Työ- ja elinkeinohallinnon
henkilöstöliitto THHL ry

– Tehtävät ovat olleet varmaan jostain oppikirjasta, ei kovin luovia. Kyllä moodlen anti on ollut sosiaalista, sikäli kun nettiopiskelusta voi sellaista sanaa käyttää arvioi taas Markku Saksi.

– Opiskelu verkossa ei ole tuntunut kovin joustavalta, vaatisi ehkä enemmän muutosta omiin asenteisiin. Vapaamuotoisen ja idearikkaan keskustelun suorittaminen verkossa on itselleni ainakin vielä vaikeaa. Sitä miettii liian tarkkaan mitä kirjoittaa ja miten toteaa Outi Laine.

– Niin ja verkossa kirjoittaminen on kasvotonta, ei oikein osaa hahmottaa että kenelle puhuu, toteaa Eeva Nummi.

Pienryhmätyöt saivat työvoimaneuvojilta kiitosta. Moni ryhmäläisistä halusi tavata toisensa kasvokkain. Tuntuu että pelkkä verkko-opiskelu ei anna mitään, halutaan sosiaalista kontaktia.

– Jokainen meistä varmasti tapaa tällä hetkellä asiakastyössään tarpeeksi ihmisiä. Mutta silti tässäkin opiskelussa on kaivannut työkaverin kanssa kasvokkain ajatusten jakamista, se on ollut koulutuksen parasta antia, summaa Ulla Savikoski.

– On ollut hedelmällistä tutustua työkaverin ajatusmaailmaan iloitsee Soili Mäki.

Verkko-opiskelu on myös lähentänyt, sekä oman toimistojen virkailijoita että eri TE-toimistoja.

– On yllättävää, kuinka samanlaisia asioita toimistoissa pohditaan, ihmettelee Sari Pirttiluoto ja jatkaa: kaikista tehtävistä oppi sekä sai myös vinkkejä miten muualla tehdään asioita.

– Vertaistuki antoi voimaa ja auttoi jaksamaan, yhtäkkiä tajusi että hei muitakin toimistoja on olemassa” nauuraa Oili Virtanen.

Verkkofoorumien alkaessa TE-toimistoissa elettiin aivan erilaista aikaa mitä näinä päivinä. Mietittiin olevaa ja tulevaa työvoimapulaa, mistä osajia avoimna oleviin työtehtäviin. Koulutuksen puolivälissä toimintaympäristö näytti jo aivan erilaiselta. Kuten pirkanmaalaiset asian totesivat; asiakkaita tuli ovista, ikkunoista ja ilmastointikanavista. Mistä aikaa oikein löytyi verkko-opiskeluun?

– Ajan löytäminen tehtävien tekemiseen oli erityisesti loppu- ja alkuvuodesta melko vaikeaa. Syyllisyyden tunne oli suuri kun/jos ”sulkeutui” omaan huoneeseen muiden paikiessa töitä kiihtyneenä aikana, huokaa Outi Laine.

– Opiskelu edellytti päättäväisyyttä, piti pystyä irrottautumaan päivittäisistä työtehtävistä ja vetäytyä opiskelemaan eikä piitata taloon tulvivista asiakkaista, painottaa Tuija Hoivassilta. >>>

Suunnitteluryhmästä osa koolla Pirkanmaalla: vasemmalta palvelupäällikkö Elise Puranen, toimialapäällikkö Juha Jokinen, työvoima-asiiantuntija Heini Ranttilä, kehittämispäällikkö Seija Sädemaa, toimialapäällikkö Satu Viitala ja erikoistyövoimaneuvoja Suvi Hyyrykoski.

Verkkofoorumilaisten tekstejä odotettiin aina innolla, huumoriakaan ei onneksi unohdettu. Työvoimaneuvoja vasemmalta: Mia Rosenqvist, Tanja Kivilähde, Eeva Nummi, Pirjo Mäki, Oili Virtanen ja Ulla Savikoski.

– Aluksi aikataulut olivat todella tiukkoja. Ajankäytön ottamisen tehtävien tekemiseen oppi, aika oli vain otettava, tehtävä oli tehtävä niin kun muutkin työt kiteyttää Pirjo Mäki.

Millaisia ajatuksia verkkofoorumi synnytti?

– Verkkofoorumin tehtävien aihealue oli valtavan laaja, joten kovin syvälle eri aiheisiin ei päästy. Toisaalta tehtävien kautta paljastui selkeitä ongelmakohtia, toteaa Pirjo Mäki. Hyvä niin,

koska ainakin yhteen ongelmakohtaan; haasteellisen työnantajan palvelamiseen saatiin apuja ja selkeitä toimintaohjeita toimistonjohtajilta. Myös yhdeksi haasteeksi muodostui se että millä tavalla verkkofoorumissa nousseita asioita ja ajatuksia voisi viedä koko työyhteisöön. Toivottavasti työnhakkija- ja työnantajapuolen virkailijoiden kesken syntynyt side pysyy, toivoo Pirjo Mäki.

– Tämä oli nykyaikainen opiskelumalli, nyt tiedetään mitä verkossa opiskelu tarkoittaa ja ollaan ajan hermolla, tiivistää Tanja Kivilähde.

– Kokeilkaa ihmeessä, kehottaa Sari Pirttiluoto.

Tenat pöksyyn ja päivystämään!

Kun vuoden vaihteessa mietimme toimialapalaverissa miten selviämme kiih-

tyvästä asiakasvirrasta törmäsin työyhteisössäni ajatusmalliin että kaikki turha meneminen ja ylimääräinen olisi lopetettava jotta asiakastyölle jäisi kaikki mahdollinen aika. Kaikeksi ylimääräiseksi ja turhaksi koettiin myös verkkofoorumiopiskelu.

Mitä jos lopetamme kaiken ”turhan”? Turhaksi ja ylimääräiseksi koetaan ainakin opiskelu, kehittämisspäivät ja liikuntailtapäivät. Mitä jos lama kestää kaksi vuotta? Jaksammeko työtämme ilman ”turhuuksia” kaksi vuotta? Mitkä asiat auttavat meitä jaksamaan työssämme?

Tuottavuusohjelma ja lama on totta. Jotakin on pakko jättää tekemättä. Mutta eihän opiskelua eikä kehittämistä?

Satu Viitala

Kuvat otti:
Markku Rantasila ja
Minna Järvenpää

Ritva Weckström

IKÄLISÄÄ JA KARTTUMAA

län karttumisen huomaa jos ei nyt muusta (kun mieleltäänhän sitä on aina nuori ja peiliin ei viitsi katsoa) niin ainakin siitä, että aika rientää, eikä perässä pysy. Tämä tuli taas huomattua, kun alettiin Pääsiäisen jälkeen työstämään tämän vuoden toista THHL-liitettä Pardia lehteen. Jäin miettimään, että mihinkä tämä alkuvuosi on huvennut ja mitä oikein on tullut tehtyä – vai onko mitään?

Piti oikein kaivaa kalenteri esiin, että konkretisoitui mihin aika on mennyt. Aika itsessään kuitenkin on entisellään 24 h/vrk, 7 pv viikossa jne. Sitä ei ole sen enempää eikä vähempää kuin ennenkään. Eli ongelma on korvien välissä – kuten aina, ei mikään yllätys sekään. Kalenterista sitten selvisi, että työaika on kulunut eri työryhmissä, koulutuksissa, neuvotteluissa eli samaan kuin aikaisempina vuosinakin. Muutosta on tapahtunut lähinnä asiasisällöissä, niiden moninaisuudessa. Jos aikaisemmin pystyi keskittymään perinteisiin luottamusmiesasioihin niin nyt hallinnon jatkuvat muutokset tekevät päivistä paljon hektisempiä, päivän aikana voi joutua käsittelemään luonteeltaan aivan eri tyyppisiä asioita. Ei ihme, että pääparka on välillä kovilla ja ajatukset kadoksissa ja se loppukin ajantaju katoaa varsinkin kun samalla tulee mietittyä kaiken tämän mielekkyyttä.

Asiantuntijat ovat jo todenneet, että hallinnon uudistaminen on heiluri-

liikettä – keskittämisen ja hajauttamisen välillä, itsenäisyyden ja sääntelyn välillä. Ja tätä liikettä sitten riittää. Toivon mukaan olen eläkkeellä ennen kuin heiluri heilahtaa taas toiseen suuntaan. Vaikka siitäkään ei enää voi olla ihan varma, pääseekö eläkkeelle lainkaan.

Viime sunnuntain Helsingin Sanomissa (HS19.4.09) oli hyvä artikkeli ”oravanpyörä hyrrää ihmisen päässä”. ”Hösäämisestä on tullut uraihmissen normaalitila” kuvaa hyvin minun niin kuin varmaan teidän muidenkin tilannetta nykyään.

Tiedän, että tekin siellä omissa työpisteissänne koette samanlaista ajan riittämättömyyden tunnetta ja mietitte, että mistä saisi tunteja lisää vuorokautteen. Uuden TE-hallinnon myötä pitäisi olla aikaa omaksua uusia asioita ja tutustua matriisiorganisaatioon, perehtyä strategioihin, selvittää uudet ohjeistukset jne. samalla, kun irtisanomisten ja lomautusten tuomat asiakasvirrat täyttävät toimistot. Yritetään ottaa aika hal-

tuamme ja pitää huolta, että meillä on myös omaa aikaa huolehtia omasta ja läheistemme hyvinvoinnista.

Vpj-kehittämisrahasta neuvoteltiin

Sopimuskausi 2007–2010 toi mukanaan myös paikallisesti sovittavia eriä, eli kehittämiseriä palkkausjärjestelmän kehittämiseen. Valmisteluja eri yhteyksissä on tehty pitkin kevättä. Neuvottelut on nyt käyty ja neuvottelutulokseen päästiin huhtikuun lopulla. Kehittämisserät tulevat käyttöön toukokuun alusta 2009 ja ne on kohdistettu palkkausjärjestelmän taulukoiden uusimiseen. Tasoja on muutettu ja tietyltä osin helpotettu tasolta toiseen nousemista. Tasojen muutokset ja puolitukset tuovat osalle henkilöstöä korotuksia palkkoihin toukokuusta alkaen. Neuvottelutuloksesta on tehty jäsenistölle erillinen ja tarkempi tiedote.

Oikein rentouttavaa kesää kaikille!

Seija Makkonen, TE-keskusten henkilöyhdistyksen puheenjohtaja TE-keskusten 10-vuotisristeilyllä.

Seija Teivon lumilla talvella 2009 >

"Eteenpäin, sano mummo lumessa."

Tervehdys TE-keskusten henkilöstöyhdistyksen jäsenistöltä

Otsikon kaltainen on tunnelma tällä hetkellä, vaikka kevätkurassa nyt paremminkin rämmitään.

Ihana keväinen huhtikuu on meneillään ja viimeiset lomapäivätkin on mahdutettu kalenteriin. Talousyksikön väki voi nyt hetken hengähtää, kun tilinpäätöspakerrus on takana mm. menorästimenettelyineen. Moista menettelyä tuskin on muualla niin paljon kuin meidän hallinnossa. TE-keskuksen väelle ilmiö

on tuttu ja se ilmestyy joka herran vuodenvaihte kuin joulukahvin joulutorttu. Päivät ovat pidentyneet, aurinko paistaa ja telkät ja joutsenet ovat jälleen palanneet mökkijärvelle.

Uhanalaisista

Pirkanmaan paikallislehdessä oli mielenkiintoinen juttu uhanalaisista lajeista kotipaikkakunnallani. Suurin osa niistä on selkärangattomia eläimiä ja sieniä. Uhanalaisuudesta lukiessa tuli väkisin mieleen yhdistyksemme tukipalve-

luissa työskentelevät virkailijat. Kaikesta muutosinfosta huolimatta tukipalveluissa ovat valtion uhanalaiseksi itsensä tunteva virkamieslaji. Tuo määritelmäni laji ei kuitenkaan ole selkärangaton, vaan tukevasti jalat maassa oleva sakki, joka jo useamman vuoden ajan on monessa liemessä keitetty. Joukko on itseään säästelemättä vuosien aikana koulutuksien ja käytännön kautta kertyneellä ammattitaidolla hoidellut aina itsensä selville vesille ja saanut monimutkaiset järjestelmät ja organisaatiokuviot toimimaan lyhyillä varoitusaajoilla.

TEM – ELY

Tietyin välein hallinnossamme on tapahtunut organisaatioiden yhdistämissä, alueliitoksia jne. Nyt on jälleen yhdistämisvaiheen aika. Nämä TEM ja ELY muutokset ovat niin supermahtavia, että nyt jäätiin täysin lumeen seisomaan, ei ole mitään varmaa tulevasta. Nyt olisi kriisipalaverin paikka ja olisi selvitettävä henkilöittäin mikä se tulevaisuus on. Sellaista meediota ei taida hallinnosta löytyä, joten tilanne on henkisesti raskas. Mielessä pyörii taustalla koko ajan paitsi oman työtehtävän menettämispelko, myös se mikä on tukipalveluiden tuleva sijainti ja mihin ihmeessä koulutan itseäni, kun kukaan ei osaa sanoa mikä on ELY- tehtäväni. Tosiasia on, että ammattitaitoa löytyy ja sitä pitäisi hyödyntää ja jalostaa, eikä tuottavuusohjelmia toteuttamalla ainakaan heittää hukkaan!

Tukipalveluväki ei oman tietämykseni mukaan ole parin viime vuosikymmenen saatossa nähnyt tuskin vuottakaan ilman jonkinlaista muutosta. Joukko on tullut muutoksille lähes immuuniksi. Muutoksien kautta on siirrytty yleensä

*"Pidä huolta terveydestä.
Levänneenä ja terveenä jaksat
vastata koviin haasteisiin."*

"Arvostus lisää jaksamista."

parempaan suuntaan ja monesti on todettu, että vanhaan ei palattaisi. Tulevan ELY:n puitteissa toive olisi saada tukipalvelut näkyvämmäksi toiminnoksi. Tosiasia on, että näkyi tai ei niin ilman tukipalveluita virastossa moni asia tuntuu pysähtyvän.

Palvelukeskukseen voidaan siirtää tietyt toiminnot, mutta talouspuolen toimintojen hyväksikäyttöä johtamisen tukena tulisi jatkossa huomattavasti lisätä.

Tukipalveluyksikköön on valikoitunut yleensä vastuuntuntoisia henkilöitä. Ei ole siis outoa, että he ajoittain uhraavat äärimmäisetkin voimavaransa tehtävien hoitamiseksi. Kaikella on kuitenkin rajansa ja virkailijatkin ikääntyvät. Viime aikoina varsinkin on tullut viestiä eri puolilta Suomea, että tukipalveluissa tilanne on äärimmäisen haavoittuvassa tilassa. Henkilöstöä on vähennetty palvelukeskushankkeisiin vedoten, eikä eläkkeelle lähteneiden tilalle ole otettu uusia virkailijoita. Tehtävät eivät ole kuitenkaan vähentyneet. Ne on vaan jaettu jäljelle jääville ja vauhtia on vain lisätty. Löysyyttä on haettu väärästä kohdasta tai ainakin liian aikaisin. Ensin olisi pitänyt tutkia tilannetta onko mikään muuttunut ihan oikeasti!

Palkkausjärjestelmässä ei TE-keskuk- sissa ole määritelty urakkalisää, vaikka

tukipalveluissa sitä ainakin maksatuk- sessa voisi soveltaa. Verollisia tukia on TE-keskuksittain tallennettava lyhyessä ajassa aikataulun puitteissa satoja kap- paleita. Tulevan ELY:n palkkausjärjestel- mässä toivottavasti ahkeruuskin huomi- oidaan palkkausjärjestelmässä.

Jokainen valtion virkailija tietää, että tällaista pyörytystä ei kukaan jaksaa ter- veenä kovin pitkään. Tukipalveluissa olevat henkilöt ovat niin ahtaalle ajettu ja tulevaisuus epävarma, että viimeiseen asti ollaan sairaanakin töissä.

Lomitukset vielä voidaan hoitaa va- jaalla miehistöllä. Silloinkin on priori- soitava tehtäviä siten, että tehdään vain välttämättömät. Johdon tulisi pitää huolta siitä, että jos väkeä vähennetään, niin samassa suhteessa täytyy myös miet- tiä mitkä tehtävät voidaan todella jättää tekemättä.

Kaiken kaikkiaan on siis toteutunut paljon puhuttu ja manattu tuottavuus- ohjelma.

Muutosvastarintaa ja energiasyöppöjä vastaan on keksittävä keinoja ja keskityt- tävä perusasioiden hoitoon eli eteenpäin vaan lumessa sanoo mummo, niin lopus- sa kiitos seiso.

TE-keskuksen tukihenkilöstön tehtä- vät ovat yleensä lakisääteisten maksujen hoitamista maksuun ja maksujen mää- rä vaihtelee suhdanteiden mukaan. Me- neillään oleva talouden laman suunta ei ainakaan vähennä maksatuksia. Tukiti- litysten määrä esimerkiksi lisääntyy. Se tietää lisää töitä sekä TE-toimistoille että TE-keskusten talousyksiköille.

TE-keskusyhdistyksestä

TE-keskusten henkilöstöyhdistys ry:ssä on tapahtunut tämän vuoden alusta muutoksia. Puheenjohtaja vaihtui ja hal-

litukseen saatiin uusia kasvoja. Aktiivi- jäsenistön määrä on kuitenkin pysynyt melko samana koko järjestön olemassa- olon ajan. Jäsenenä olo on kuitenkin hy- vä asia, sillä tänä päivänä ammattijärjes- töjen asema on edelleen vankka. Toimin- ta ei aina näy suoraan jäsenistölle. Järjes- tökoneisto pyörii taustalla ja ellei näin ei olisi, ei olisi myöskään olemassa kaikkia niitä etuja mitä esimerkiksi Pardia jäse- nistölle tarjoaa. Henkilöstö tuntuu välil- lä menettävän luottamuksensa järjestö- toimintaan, koska palkkausjärjestelmä- kään ei tuonut toivottuja parannuksia. Järjestelmässä etenkin tukipalvelut jäivät ns. vadin pohjalle. Kun vielä on tiedos- tettu budjettien niukkuus, niin tulevat- kin korotukset jäänevät vain unelmiksi.

Omia voimavaroja ei kannata hajot- ta. On keskityttävä olennaiseen. Suu- ret saavutukset alkavat unelmista, mutta vaativat toteutuakseen uhrauksia. Pitää olla ylpeä siitä, että on valmis itsekuriiin ja uhrauksiin. Tukipalveluiden henkilös- tö on henkisesti valmis kouluttamaan it- seään uusiin ELY- haasteisiin kunhan ta- voitteen selkiävät. Sitkeydestä ja kaik- kensa antamisesta toivottavasti myös palkitaan. Kun oikein tahtoo niin unel- mat yleensä toteutuvat.

Tulevaisuuden työelämässä pärjäävät parhaiten ne, joilla on yhteistyökykyä ja halua kehittää itseään. Tuottavuutta ei voi valtiolla parantaa muuten kuin muut- tamalla toimintatapoja ja työmenetelmiä sekä satsata etenkin laadukkaaseen tek- niikkaan. Henkilöstöstä huolehtiminen on kuitenkin tärkeintä ja luoda turvalli- nen työilmapiiri.

Seija Makkonen

*TE-keskusten henkilöstöyhdistys ry:n
puheenjohtaja
Pirkanmaan TE-keskuksen pääkirjanpitäjä*

*Ammentakaa voimia
kesäisestä luonnosta!*

*Kuvat:
Marjaana Ruotsalainen*